

Jesaja 42

Septuaginta (LXX)

1 ιακωβ ὁ παῖς μου ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ ισραηλ ὁ ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου ἔδωκα τὸ πνεῦμα μου ἐπ' αὐτὸν κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἔξοισει

2 οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ

3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἔξοισει κρίσιν

4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται ἔως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν

5 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτὸν ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτίγν

6 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἔθνῶν

7 ἀνοῖξαι ὁφθαλμοὺς τυφλῶν ἔξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἔξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει

8 ἐγὼ κύριος ὁ θεός τοῦτο μού ἐστιν τὸ ὄνομα τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετὰς μου τοῖς γλυπτοῖς

9 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασιν καὶ καινὰ ἡ ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν

10 ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὑμνον καινὸν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς

11 εὐφράνθητι ἔρημος καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες κηδαρ εὐφρανθίσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν ἀπ' ἄκρων τῶν ὄρέων βοήσουσιν

12 δώσουσιν τῷ θεῷ δόξαν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσιν

13 κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἔξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἴσχύος

14 ἐσιώπησα μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι ἐκαρτέρησα ὡς ἡ τίκτουσα ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἄμα

15 καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ

16 καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἦ οὐκ ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὓς οὐκ ἥδεισαν πατῆσαι ποιήσω αὐτούς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν ταῦτα τὰ ρήματα ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς

17 αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὅπισω αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν

18 οἱ κωφοί ἀκούσατε καὶ οἱ τυφλοί ἀναβλέψατε ἵδειν

19 καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ

20 εἰδετε πλεονάκις καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἡνοιγμένα τὰ ὕπτα καὶ οὐκ ἡκούσατε

21 κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν καὶ εἶδον

22 καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ καὶ ἐν οἴκοις ἄμα
ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς ἐγένοντο εἰς προνομήν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἔξαιρούμενος ἄρπαγμα καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀπόδος

23 τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτεῖται ταῦτα εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα

24 τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν ιακωβ καὶ ισραὴλ τοῖς προνομεύοντιν αὐτόν οὐχὶ ὁ θεός φῶ ήμάρτοσαν αὐτῷ καὶ οὐκ
ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ

25 καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὁργὴν θυμοῦ αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλῳ καὶ
οὐκ ἔγνωσαν ἔκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν